

Fordításrészletek Jesajából.

1. I. 2-17.

2. Halljad te ég és figyelj föld, mert Jahve szól:
„Fiakat tettem nagygyá és dicsővé — de ők elszakadtak
tőlem.
3. Ismeri az ökör gazdáját s a szamár urának jászlát,
Izráel nem ismeri, népem nem akarja megértni“.
4. Hah vétkes nemzet, bűnterhelte népség,
Gazok fajzatja, megromlott fiak!
Elhagyják Jahvét, megvetik Izráel szentjét,
Visszafelé elfordulnak.
5. Hová lehet még ütni titeket, kik folytonosan elpártoltok?
Az egész fej beteg s az egész szív senyved.
6. A talptól fel a fejtetőig nincs rajta ép hely,
Seb s daganat és friss ütés,
Mit ki nem nyomtak, be nem kötöttek, sem olajjal nem
lágýítottak.
7. Országtok pusztaság, városaitok tűzzel felégetve,
Földeteket szemetek láttára — idegenek emésztik azt
És pusztaság mint Sodom¹⁾ felfordulása.
8. És megmaradt a lány Cion, mint gunyhó kinn a szőlő-
kertben,
Mint éji őrhely ugorkaföldön, mint ostromlott város.
9. Ha nem hagyott vón' Jahve Cebaoth nekünk egy kevés
maradékot,
Olyanok lennénk mint Sodom, Gomorrához hasonlítánk.
10. Halljátok Jahvének szavát, Sodom vezéri,
Figyeljetek Istenünk thórájára, Gomorra népe.
11. Minek nékem sok áldozatok? azt mondja Jahve.
Jóllaktam a kosáldozattal és hizó barmok kövérével
És tulkok vérét s bárányokét és bakokét én nem óhajtom.
12. Ha eljöttek szemlélni arcom, ki kívánja ezt kezetekből?
Előudvarimat taposni,

¹⁾ Zarim helyett.

13. Ne folytassátok, ajándokot adni!
Az áldozás semmit sem érő, undokság nékem.
Ujhold és sabbath, gyűlésre hívás,
Nem tudok nézni vétket s ünnepelést.
14. Ujholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem,
Teherré lőnek rajtam, hordozni megúntam.
15. Ha kinyújtjátok kezeteiket, szememet eltakarom,
Ha még oly sok az imádságtok, én még se hallom.
Kezeitek vérrel teltek.
16. Mosdjatok, tisztuljatok meg! tetteitek gonoszságát vegyétek el szemem elől!
Hagyjatok fel rosszat tenni,
17. Tanuljatok jót cselekedni!
Kutassátok mi a jogos, a zsarnokot fékezzétek,
Oltalmazzátok az árvát, védjétek az özvegyeket!

*

2. II. 11-17

11. S alacsony leszen akkor az emberi dölyf,
A férfi kevélység mélyre leszáll,
Csak Jahve magába' dicső e napon.²⁾
12. Mert Jahve Cebaoth napja készenlétben
Minden büszkélkedő s magas ellenében,
Minden emelkedett s pompás³⁾ ellenében ;
13. A Libanon minden magas cédrusfája
S Básán minden büszke⁴⁾ tölgye ellenében ;
14. Minden nagy hegy ellen,
S minden emelkedett halom ellenében ;
15. Minden kimagasló torony ellenében,
S minden erődítmény fala ellenében ;
16. Minden hajó ellen, mi Tarsisba jár el,
S minden nagyértékű szobor ellenében :
17. S alacsony leszen akkor az emberi dölyf,
A férfi kevélység mélyre leszáll,
Csak Jahve magába' dicső e napon.

*

3. XL. 1-11.

1. Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet!
Szól a ti Istentek.
2. Értessétek meg Jerusálemmel

²⁾ V. ö. v. 17. — ³⁾ Az értelmetlen safel helyett. — ⁴⁾ A második jelző a második stichosba tartozik.

- És hirdessétek neki,
 Hogy letelt robotja,
 Hogy leróva bűne,
 Hogy kapott immár Jahvétől kétszeres büntetést
 Az ő összes vétkeiért.
3. Hallga! valaki kiált:
 „A sivatagban készítsétek el Jahve útját,
 Egyengessetek a pusztában országutat a mi Istenünknek!
4. Minden mélyedés emelkedjék fel,
 S minden hegy és halom süllyedjen le,
 S a hegehupás síksággá válik
 S a szakadékok sima völgygyé:
5. S feltárul akkor Jahve dicsősége
 S minden mi hús majd látja együtt,
 Mert Jahve szája szólott“.
6. Hallga! valaki szól: Prédikálj!
 Erre azt mondtam:⁵⁾ Mit prédikáljak?
 „Minden hús fű
 És minden ékessége olyan, mint a mező virága.
7. Elszárad a fű, elhervad a virág,
 Ha Jahve szele fű reája.
 Igen, csak fű a nép.
8. Elszárad a fű, elhervad a virág,
 De a mi Istenünk szava megáll mindörökké!“
9. Egy magas hegyre menjete fel,
 Cion hirnökei,
 Kiáltsatok teljes erővel,
 Jerusálem hirnökei,
 Kiáltsatok, ne féljete,
 Jelentsétek Juda városainak:
 „Itt jön a ti Istenetek!“
10. Íme az Úr Jahve hatalmas úrként jő,
 Karja uralkodva ő számára,
 Íme jutalma vele van
 S megfizetése ő előtte.
11. Mint pásztor nyáját legelteti,
 Karjába gyűjti a bárányokat,
 S keblén hordja,
 A szoptatókat vezetgeti.

Hornyánszky Aladár.

⁵⁾ Az első személy olvasandó.